

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ И. Пенатовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 95.

Мртвый Гостъ.

(Продужено)

Съ тымъ речма скочи стараць и обузеть найгрѣомъ слутньомъ пође у спаваћу собу Лепосавину. Страшльво корачала е за нѣмъ госпои Мирковићка. Онъ метне свою дрѣћућу руку на скакавицу одъ врата, полакоій отвори, и едва е дисати смео; и будући нечу никаквогъ гласа, дуго се нѣ усудио на креветъ погледати. „Иди види, мати!“ рече онъ са стегнутымъ срцемъ.

„Та она мирно спава!“ одговори госпои Мирковићка. И онъ погледи тамо. Лепосава лежала е у постели мирно, нѣжно лице са заклопльнымъ одъ ютренѣгъ санка очима быаше јоште на своме месту. „Али живи ли?“ запыта господаръ Мирковићъ, и држаше нероверително подизанъ и спуштанъ дышући прсию свогъ детета за обману очию. Текъ кадъ е нѣну топлу руку додирнуо, разведри му се мало предъ очима, а јоште више кадъ она, тиме разбуђена, очи отвори и пре свега любко али зачуђено насмея се. Мати јой изясни узрокъ посѣте и приповеди јой како е тајнствено нестало господара Петловића и како е изъ тога произишао новъ стра за нѣногъ отца. И садъ су были сви задовольни и весели.

XIX.

Но јоште су задовольни и весели были, кадъ су сви тога истогъ дана за вечеромъ седили и чули, како една кола крозь сокакъ прозврташе и наеданпутъ се предъ кућомъ зауставише. Лепосава прислушкуюћи ѣпи и викне: „Миланъ!“ — Онъ е и био, Сви му на сусреть поитаю. Господаръ Мирковићъ загрли га срдачнѣ него икадъ при добродошлици. Питаня и, одговори летили су илладама. Питало се, одговарало и опетъ пытало. Отаць Мирковићъ учини напоследакъ край овой гунгули, и намести команданта на обично место поредъ себе кодъ астала. Али садъ изнова започне живостно и весело тороканъ. „А помислите само,“ повикне господаръ Мирковићъ, „помислите само, ди-

ко, капетанчићу, кодъ насъ е био ѣволеній дедъ, мртвый гостъ и прочая, и то онай суштій, био у Н—Б . . . , био овде у кући. Шта вы на то велите? На шта ѣете рећи докъ вамъ кажемъ, да е онъ опетъ свое три изпрошенице пре него ли е прошло дваестъ и четири сата упецао. То е была найпре ено она цура Лепосава, после Милица управительва, а трећа девойка Кумрија кодъ наиктинъ. Сви овде у вароши поплашили смо се као мала деца и прочая.“

Командантъ изъ гласа се насмее и рече. „А я самъ съ нѣмъ данасъ у поштанской кући у Ж . . . , нападнѣ и ручао. Вы вальда подразумевате господара Петловића, о као што я држимъ, а никога другогъ?“

Господаръ Мирковићъ едко се насмее. „Господаръ Петловићъ или господаръ Патковићъ! Био онъко му драго, онъ е текъ суштій мртвый гостъ, и онъ неће добыти Лепосаве, ма онъ био башъ и господаръ Петловићъ и прочая. Ёръ я небы могао поднети, да ме свагда гроза подилази, кадъ годъ у зета погледамъ. Ако е онъ зацело синъ мога прѣтеля, тимъ горе по нѣга, еръ онъ савршено онако изгледа као што сте Вы мртвогъ госта описали.“

„Ахъ!“ повиче капетанъ „у томе е онъ савршено невинъ. Кадъ самъ вамъ я оно вече стару гатку о мртвомъ госту у зимнѣмъ дружтву приповедати морао, на е требало да онишемъ нѣгову сполянность, нисамъ могао у итнѣ наѣи за мою фигуру никакъ оригиналь, него башъ истогъ господара Петловића. Онъ ми падне на умъ, еръ тада ми е двоинномъ мрзакъ био. Кадъ самъ овогъ лета са моіомъ компаниомъ у Н—Б . . . , премештанъ и на путу амо само неколько сатѣ одъ окружногъ места удалѣнъ био, наканемъ се те се свратимъ на кратко време у нѣга. Одемъ на ручакъ у гостионицу кодъ Прайскогъ краля и ту између свѣю гостию, кои су на ручакъ дешли, яко ми падне у очи необична высина господара Петловића, кой е са читавомъ главомъ све надмашавао, а у истый ма и нѣгова црна коса, нѣгово бледо лице и црно оде-

ло. Дознавъ, да е оня сынъ главногъ банкира. Тада ме се оня слабо тицао, али ипакъ нисамъ га могао забравити, кадъ ме се и тицати начео, будући е оня — о-

ћете л' ми допустити, да рекнемъ? — будући самъ знао, да е оня Лепосаву просіо.“

(продужиће се)

СТРАНЕ НОВОСТИ.

ТУРСКА.

— Одъ енглеске проматрајуће флоте у црномъ мору приспѣло е јошть неколико лађа у Цариградъ, тако, да се садъ само незнатанъ брой лађа налази близу зминогъ острова, коегъ питанъ јошть не разправљено.

— Изъ Цариграда пишу „Журналу де Деба“ подъ 3. Септембромъ, да ће се висока Порта у свомъ ферману о сазиваню привременогъ Дивана подунавски княжества, кои се ферманъ садъ спрема, сасвимъ ясно и разговетно изразити о савдиненю исты княжества. Будући ће пакъ садржай овогъ фермана найпре быти саобщитенъ силама, коє су миръ парискій подписале, то ће та стваръ быти свршена и пре обнародованя фермана.

Пытанъ, да ли ће комисія јошть пре повлаченя аустрійске войске изъ подунавски княжества тамо отићи, јошть не рѣшено; но по свой прилици повућиће се войска аустрійска одма како се буде разправљанъ бесарабске границе сасвимъ окончало.

— Изъ Арнаутске нема дальи вѣстий одъ веће важности. Турска войска подиже утврђеный станъ на обалама Дриана, и предузеће оданде обезоружаванъ бунтовны арнаутски поглавица. Дивизія Хусейн-паше остає у Бруси (у Анадолу); дивизія пакъ Искендеръ-паше, кои е Ферикомъ постао, прикупля се у Скадру.

РУСИЯ.

У Петербургу 7. Септембра.

Кодъ гардејске козачке войске сведене су наредбомъ царскомъ године службе одъ 22 на 20 година, а кодъ осталь козака одъ 25 на 22 године. Ратный министеръ, кои ово єднимъ дневнимъ указомъ обзнаює, напомичъ изрѣчно, да е ова милость нарочито учинѣна поводомъ крунисаня и за споменъ, да е и самъ царъ быо Атаманъ козачкій пуны 25 година.

ВЛАШКА И МОЛДАВИЯ.

Изъ Букурешта пишу „Ендепандансу“ подъ 6. Септембромъ слѣдујуће:

„Три важне точки на влашкой земљи наново е турска войска заузела: у Калафату станую 1400 момака, у Кралъву 1000, а у Ђурђеву 2500, скупа 4900 момака. Исто се тако гласа, да се Турци спремаю, да поправляю градове, и гди е потреба, да се нова утврђеня подигну.

— Молдавскій у Яшу излазећий листъ „Летоаль ди Данибъ“ обзнаює у своме брою одъ 13. Септембра, да ће садъ, будући е цензура наново заведена, престати излазити.

ЦРНА ГОРА.

Съ Црногорске границе 4. Септембра, За осамъ дана држаће се на Цетиню народна скупштина. Князь Данило сазвао е тамо поглавице племена и старешине народа, да се тамо разговори съ нима о станю земљ и да предузме нуждне мѣре за войничко устроєнъ и одбрану земљ.

У колико се досадъ дознає, быће свакиј Црногораць одъ 18. до 50. године обвезанъ, у бой ићи; а млађимъ и старимъ быће остављено на волю, оће ли у бой ићи, или кодъ куће остати. Надъ сваки 10 момака быће єданъ „Десетникъ“, надъ 100 момака по єданъ „Стотинашъ;“ свакиј стотинашъ быће войводи свога племена подчинѣнъ. Князь е радъ овимъ устройствомъ завести у войсци већу стегу и тиме войску яче сасредоточити. Далъ ћесе у овой скупштини договарати князь съ народомъ и о онымъ точками, коє су већ саобщитене у црногорскомъ меморандуму, и коє се тичу будућности Црне Горе.

Да бы се снабдванъ съ раномъ Црногорцима обезбѣдило, и тымъ свакогодишньої оскудица у рани доскочило, заключио е князь Данило, да ове године многу рану покупує, и ова ће се рана свакомъ Црногорцу издавати по куповну цѣну.

ПЕРСИЯ.

„Триестеръ цайтунгъ“ доноси намъ слѣдујуће вѣсти са истока.

Изъ Трапезунта являю, да енглеско-персійска размирица јошъ никако не разправљена, и да е техранскій (сирѣчь персійскій) дворъ после узалудногъ труда, да се съ Енглескомъ непосредно споразуме, рѣшио, прибећи къ посредованю какве туђе државе. Уобште се мисли, да ће изборъ овогъ посредованя пасти на Русію или Француску, и нико се несумня, да се Русія изъ свою сила труди, да изборъ на ню падне.“

Политичкій Прегледъ.

Конференція другостепены пуномоћника конгреса, коя ће се имати држати у Паризу, да расправи разна пытаня, коихъ е разрешенъ конгресъ одложіо, быће по казываню „Журнала де Деба“ по свой прилици преобраћена у новый конгресъ. Осимъ пытаня о разправляню руско-турске границе у Европи и Ази и пытаня о преустроєнню подунавски княжества, занимаће се конференція поглавито са пытанъмъ неапольскимъ и найенбургскимъ. — Дописи веле, да е нота, коя садржава ультиматумъ енглескогъ правительства, стягла 13. Септембра у Паризъ, и да ће се оданде заєдно съ нотомъ Францускогъ кабинета послати кралю Фердинанду.

„Журналь де Деба“ поверително явля, да су кабинети: Францускій и енглескій дали неапольскомъ двору

14 дана рока за одговоръ, и признае да краљ неапольскій у саданьимъ околностима неможе издати обшту амнестию (помилованѣ) и да се потоме само то захтева, да краљ оне помилуе, кои за помилованѣ моле и кои му се покре.

— — — Еданъ райнскій листъ саобштава вѣрдостойный слогъ едне руске ноте, о којой се већ одъ подужегъ времена по новинама говорило.

Ова е нота еданъ разписъ, управлѣнъ на све дидипломатске представнике руске у странымъ државама, коимъ разписомъ новый рускій министеръ иностраны дѣ князь Горчаковъ ясно исповѣда европскимъ силама владаюћа начела руске политике, и у комъ се нарочито изражава о питаню *грчколѣ* и *неапольсколѣ*.

Да е овай важанъ актъ доиста већ разасланъ, потврђуе се и тиме, што „Триестеръ цайтунгу изъ Атине слѣдуюће являю:

„Руско е правительство у последнѣ време управило еданъ расписъ на све дипломатске свое агенте на страни у смотреню грчкогъ и неапольскогъ питаня, у коме између осталого стои и ово:

Обе силе, коє су водиле великій ратъ, да заштите слабогъ одъ надмоћногъ, радиле бы противъ свогъ собственогъ начела, кадъ бы оне садъ обадвема у речи стоѣчимъ државама (Неаполю и Грчкој) неприлике чиниле. Русія се додуше рѣшила, да се одсадъ уздржава одъ свакогъ сувишногъ мешаня, но зато ипакъ неможе она пропустити, да гласъ свой неподигне на користь повређены права слабієга. Садъ нема башъ никаквога основа, коимъ бы се могло оправдати заузимањ грчке краљвине западномъ войскомъ, а намышляй, да се краљ неапольскій примора, преиначити земальскій уставъ, сасвимъ е противанъ свима начелима међународногъ права.“

Мы ћемо овай разписъ рускогъ правительства саобштити идуће Суботе кадъ листъ на читавомъ табаку излази, будући ова нота, коя е доста велика, небы имала мѣста у овомъ листу, кои е већ готовъ и заключень.

— — — „Везер-цайтунгу“ являю, „да е англискій посланикъ у Петербургу поднео царскомъ кабинету у смотреню заузимања зминогъ острова едну ноту, коя е тако озбиљно и опорю састављена, да се е царъ Александеръ Еарлу Гренвилу у Москви о истой ноти изразіо тономъ и начиномъ, кои ясно показуе, да е овай поступакъ англискогъ правительства не само противъ свакогъ очекиваня, него да е и найдубль упечатлѣнъ произвео. Говори се, да е томъ приликомъ царъ Александеръ заступнику англиске краљице ясно и безъ околиченя изявио, како бы валяло, да садъ по заключеномъ миру између помиреня сила пріятельски одношаи владаю, и да онъ потоме поступањ ово кабинета лондонскогъ никако неможе сватити и истолковати.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 15. Септембра.

Баіонски листови являю:

„Ньюово величество царъ Наполеонъ и царица Евгенія отићи ће у понедељакъ изъ Біарица у Бордо, гди ће бити прегледъ войске и велике свечаности. Юштъ ніє опредѣлено време, кадъ ће ньюова велич. отићи у палату Сен-Клу, да тамо обитаваю.

У Паризу 16. Септембра.

По едной депеши изъ Марселя, Француска е флота сасвимъ спремна за полазакъ, и изчекуе само заповѣсть, па да се на море отисне.

„Журналь де Деба“ явля као стваръ извѣстну, да ће и сардинска флота участвовати у експедици флотской противъ Неаполя.

„Пей“ вели, да ће се питањ о Црној Гори и Найенбургу (у Швайцарской, гди су се две партіє, краљвска и републиканска потукле) рѣшавати на едной париской конференци.

У Александриі 13. Септем.

Вице-краљ египетскій одлази съ едномъ части войске у горній Египетъ, да покупи порезъ за иду у годину. — Етем-паша одпутовао е у Цариградъ ради свечане просидбе Султанове ћерке.

У Ници 16. Септембра.

Паробродъ „Мозамбано“ приспѣо е изъ Русіє са юштъ еднимъ товаромъ намештая за удову царицу руску. За време нѣногъ тамошињгъ бавлѣня становаће нѣой за честь у пристаништу Вилафранки 4 флотице: руска, англиска, француска и сардинска.

У Бомбаю (у источној Индиі) 17. Авг.

По едной заповѣсти, коя е изъ Енглеске стигла, спрема се една велика войничка експедици за у персискій заливъ.

У Паризу 19. Септембра.

По едной приватной депеши изъ Марселя отишао е маршалъ Рандонъ изъ Алцира, да прими команду надъ войничкимъ походомъ противъ Кабиліє. — „Конституціонель“ явля да е маршалъ Нарваецъ одпутовао 17. Септ. у Шпанію.

У Паризу 17. Септембра.

Гласа се, да е баронъ Хибнеръ 13. об. м. отишао изъ Неаполя и одпутовао у Бечъ.

У Цариграду 12. Септем.

Изъ Цариграда одправљена су нова одѣлена войске на црногорску границу.

Комисія за расправу питаня о подунавскимъ княжествама налази се юштъ единако у станю недѣлательности.

Колера се у Цариграду у поединимъ случаима появила, али ніє ма преотела.

Трговачкій путь у Персію садъ е сасвимъ слободанъ.

Найновія источна пошта.

У Цариграду 14. Септ.

Гласа се, да е Омер-паша пао у немилость, да е садъ одъ свою послова одступіо, и да се изъ Цариграда у едно село повукао.

„Журналь де Константинопль“ нада се одъ миролюбивы обећаня княза Данила, да ће онъ, — князь — бдити надъ сталнимъ траянѣмъ саданѣгъ примирія. Међутимъ су ипакъ послати юштъ неколико батальона войске моремъ у Баръ (Антиваръ).

Као што се чує, проектъ Енглеза Чезнея за грађенѣ гвозденогъ пута изъ Селеуциє у Басору примлѣнъ е врло повольно одъ стране танзиматскогъ савѣта.

Дозволѣнъ капетану Маняну за пловидбу на Пруту и Серету наишло е само одъ стране Порте на неке примѣтбе и запреке.

О Г Л А С И МАЙМУНСКІЙ ТЕАТОРЪ

Л. КАСАНОВЕ

НА ВЕЛИКОЙ ПЯЦИ.

Данасъ и слѣдуюћи дана быће

ВЕЛИКО ПРЕДСТАВЛЕНІЕ ЧЕТВЕРОНОЖНЫ ХУДОЖНИКА,

кои ће свою вештину у яханю, волтижиранию и гимнастички показати.

Каса отвара се у 5, а почетакъ е у 6 сатій.

(3—3) Долеподписаный обявлюемъ свакоме, да имамъ нову начинѣну кафану, и узъ кафану пивару, и да самъ кафану радъ дати подь кирію; зато кои има золу мою кафану узети подь кирію, нека се изволи кодъ мене ради погодбе пріавити. Овомъ приликомъ свакогъ увѣдомлявамъ да ће кирайція сваку удобность имати и одтуда, што ће пивара быти близу кафане, те ће пиво увекъ по вољи имати.

У Шабцу 6. Септ. 1856.

РИСТА ДЕЛЕКОВИЊЪ
Пиварь.

(6—10) Почемъ самъ я долеподписаный овога лета отворио овде у Београду, на свое име трговину; на како самъ такову између осталога еспапа, у великомъ количеству са разнимъ фарбама (бойма) одъ найординаріе до найфайніе у свакимъ изгледима снабдѣо: то непроуштамъ овимъ почитаемимъ ГГ. како живописцима и молерима тако и свакому, коме бы такове требало препоручити се; и у исто време обећавамъ се, да ћу свакога са умѣреномъ ценомъ послужити.

У Београду 1. Септ. 1856.

Алекса Местановиѡ
кодъ „Тигра“ до варош-капіе.

ДВА ДУЪАНА

Одъ 2. Октобри па до 10 истогъ месеца Евреи имаю празнике, за кое време дуѣане никако неотвараю. О чему непроуштаю и цео публикумъ известити. (1—3)

са по едномъ уза свакиѡ собомъ, има за издаваніе у кући *Господина Попечителя Стефана Марковиѡа*. Ко бы кои

одъ Митровадне желіо узети, нека му се погодбе ради пріавити изволи.

Двое женске деце, едно одъ 6 а друго одъ три године, обоє савршено здраво, дао бы сиротиньомъ притесниый родитель коме подь свое. За родителя распытати се може у Експедиціи Шумадинке.

ПРВО ТЕЧЕНІЕ МУЗИКЕ

починѡ 1. Октобра тек год.

Уписиваніе е кодъ г. Директора гимназіе.

(1—3) Како су Тоша Радивоевиѡ и овога жена Ђени изъ Смедерева, ѡино бывше иманѡ, кое е законимъ путемъ у собтеность долеподписаногъ, и ѡгове супруге Савке, како покретно тако и непокретно сво прешло, у одсутству ѡговомъ знатно почели отуѡивати: то я овимъ явнимъ огласомъ по другій путь опоминѡмъ свакогъ, да онѡ са Тошомъ и овога женомъ Ђеномъ никакве погодбе и уговоре о томе иманю не заключава, ерѡ у противномъ случаю по закону ће свакиѡ самъ себи морати штету приписати. —

У Београду 24. Септ. 1856.

НИКОЛА Ж. РАЙКОВИЊЪ

Протоколиста Врх и Касац. Суда

(1—3) МИЛИЊЪ ПОПОВИЊЪ трговацъ изъ села Свине у Окруж. Пожаревачкомъ има на продаю 8000 ова добра пасула. Ко бы имао волю купити, нека се изволи ѡму погодбе ради обратити.

Монастирь Витовница у Пожаревачкомъ Окружю, дав подь закупъ свою крѡму и продавницу путемъ явне лицитаціе, коя ће се држати у селу Свини, у срезкой кући, 24 25. и 26. ов. м. Септембра 1856. Ко има волю закупити речену крѡму и продавницу, некъ се у означене дане нађе у Срезкой кући.

Изъ Канцеларіе Конвизторіе Архидіецезе Београдске К. № 788. (2—3)

Една госноя шетаюћи се по Калемейдану изгубила е едну драгоцѡну иглу бисеромъ окићену. Ко е нађе нека донесе учредничеству Шумадинке, пакъ ће добити лену награду.